

פיצק'ילה שלי

הגענו שוב ליום הזה, היום הזה שכל מי שאוהב אותך מגיע לבקר אותך. היום הזה שכל פעם נותן את המכה הזו בלב. הלכת מאיתנו כל כך מהר והשארת לב שכואב. הימים עוברים ופתאום עברו להם 7 שנים! 7 שנים מהיום שנלקחת ממני, נלקחת מאיתנו. הימים עוברים, החיים נבנים ומתקדמים וגם אני כבר אבא לשתי בנות, אבל הגעגוע לא מרפה, הוא נמצא כל פעם במקום אחר, בצורה אחרת אבל תמיד שם והזמן הוא למעשה לא תרופה כלל.

איך ביום אחד לאחר שנים בהן התעוררת בכל בוקר עם חיוך על הפנים, ענן שחור וכבד החל לרחף מעל חייך, אבל את כמו לוחמת אמיתית המשכת לחיך, למרות הכאב הרב שקרע אותך מבפנים, המשכת לחיך, לשמוח ולתת לנו את התחושה שהכל יהיה בסדר והחיים עדיין יפים – כפי שאמרת: "מוות הוא לא אופציה בכלל".

כמה דברים נשאר לי לומר לך שלא הספקתי. כמה דברים בטח היו לך להגיד לנו שלא הספקת. עד הרגע האחרון הייתי בטוח שהנה את מתאוששת ותקומי ותצחקי על כולנו שכל כך דאגנו.

אבל החיים לא הוגנים, ונשארתי רק עם זיכרונות רבים, ששום דבר לא יכול למחוק וישארו איתי לנצח, ויחד עם זאת תחושת החמצה. אז אני נזכר במציאות ובולע גוש בגרון וממשיך הלאה. ומנסה להיזכר בימים הטובים שהיינו ביחד, מנסה לא לחשוב על כל הדברים שאת מחמיצה ועל כמה שאת חסרה. ובעצם את תמיד פה איתי בלב. למרות המרחק והזמן שרק ממשיך לחלוף, לנצח אשא אותך בלב.

אתמול בתאריך הפטירה שלך פתאום באמצע היום התנגן לו שיר הכניסה לחופה שלנו, מקריות? לא חושב. ובזמן שאני כותב את השורות האלו – התנגן לו פתאום השיר SEE YOU AGAIN.

אז כמילות השיר (בתרגום צולע):

זה היה יום ארוך בלעדיך,

ואני אספר לך הכול על כך כשאני אראה אותך שוב

עברנו דרך ארוכה מהמקום שבו התחלנו

אני אספר לך הכול כשאני אראה אותך שוב

It's been a long day without you, my friend

And I'll tell you all about it when I see you again

We've come a long way from where we began

Oh I'll tell you all about it when I see you again

אז פיצקי, תשמרי עלינו משם למעלה. מבטיח לא לשכוח אותך אף פעם פה למטה.